

[Kaj Andresen.]

anlægsudgifterne. Endelig har jeg her to notater, som finansudvalget har modtaget dels et af 15. januar fra finansministeriet, der giver en redegørelse for anlægsudgifterne inden for de enkelte områder i selve finanslovsforslaget, og dels et notat, finansministeren ved et samråd har medbragt med en udførlig oversigt over, hvad anlægsudgifterne vil være efter både forslag og ændringsforslag til §§ 26, 27 og 28 under samtlige ministerier. Dette materiale skulle være tilstrækkeligt til, at man nok kunne se, på hvilke områder man skal finde et indhold til de 200 mill. kr. Det har det ærede medlem altså ikke ment var muligt.

Hvad det andet område angår, lønningerne, da har den højtærede finansminister jo beskæftiget sig med dette problem. Man har nævnt hr. Damsgaard Hansens kronik, og det er altid interessant at læse, hvad de mennesker, der er beskæftiget i institutionerne selv mener. De, der har skoen på, ved jo, hvor den trykker. Men forholdet er jo det for lønningsudgifterne, således som vi jo har drøftet det gang på gang, at dér vil det vel være nødvendigt, hvis der overhovedet skal være besparelser, at man gennemfører en rationalisering i beskæftigelsesforholdene. Den højtærede finansminister har nævnt de organer, der allerede arbejder med disse problemer. En rationalisering forudsætter imidlertid også, at lokaleforholdene og materiellet er tidsvarende. Jeg erindrer ikke, at moderniseringen af Slotsholmen i første omgang mødte større interesse fra oppositionens side, og en modernisering er jo et led i at skabe sådanne vilkår, at arbejdet i administrationen kan rationaliseres.

Det ærede medlem hr. Thestrup var inde på nogle af de samme problemer, og jeg må sige, at jeg er helt enig med det ærede medlem i betragtningen om, at det er parlamentarisk uheldigt, hvis vi i det politiske arbejde af hensyn til stemmerne ikke tør gennemføre besparelser eller andre ubehageligheder. Jeg er enig heri. Det bør være sådan i det politiske arbejde, at også ubehageligheder bør gennemføres, men synes det ærede medlem egentlig ikke, at det forslag, venstre og de konservative i denne forbindelse har stillet, i nogen grad bærer ved til bålet?

Damsgaard: I diskussionen om, på hvilke områder der skal spares, nævnedes det ærede medlem fru Grethe Philip, at $\frac{2}{3}$ af statens udgifter er lovbundne. Ja, men det kan ikke være sådan, i hvert fald for mig, at de lovbundne udgifter ikke kan ændres. Mit parti er villig til at drøfte hvad man på lovbundne områder kan opnå med hensyn til besparelser.

Må jeg så sige til den højtærede finansminister — jeg skal gøre det meget kort — at vi har jo aldrig fået et så uærlig finanslovsforslag som i år, for alle forhold taget i betragtning har man aldrig nogensinde haft så mange ændringsforslag som nu. Om de så kan være med til at rette finansloven op, så vi i kommende år kan nå det rette, ved jeg ikke, men i virkeligheden må det siges at være sådan, at det, som finansministeren startede med, at ville fremlægge et ærligt forslag, det har han i hvert fald ikke gjort, men bedre held næste gang, hvis ministeren fortsætter.

Efter finanslovsforslaget vil kontoen for statens medhjælp stige med flere hundrede millioner kroner fra 1962-63 til 1963-64, og deraf skulle, så vidt jeg har læst, de 100 mill. kr. skyldes nyansatte medhjælpere. Jeg har divideret dette tal med 20.000 kr., og det kan jo godt være, at de ikke alle sammen får det, men det giver et tal på 5.000 nyansatte. Det er rigtigt, at det ikke egentlig er statens centraladministration, det drejer sig om, det er statens mangede virksomheder, men det er altså 5.000 som staten vil trække til sig, mindst, og denne arbejdskraft trækkes ud af det private erhvervsliv, og det er i hvert fald ikke noget, man synes er særlig attraktivt. Den forklaring, vi fik om, at stigningen skyldtes kortere arbejdstid og længere ferie, er ikke noget, der virker særlig beroligende ude i de kredse, hvor jeg færdes til daglig.

Jeg fik imidlertid den opfattelse, at den højtærede finansminister er meget velvillig over for vor henstilling om at spare. At ministeren så havde nogle ironiske bemærkninger om den måde, vi har gjort det på, hvor ubehjælpomt det var, det tager vi gerne med, hvis vi får sparet de 200 mill. kr., og det forstod jeg at der egentlig var vilje til, og vi vil i finansudvalget gerne være med til sammen med